

grat record, gràcies a l'amic Morell que ens demostrà pràcticament el ver coneixement que té de l'alterosa muntanya, puix que la ruta que ferem, per un sol dia, fou un xic llarga i cansada.

L'auto ens portà de Breda, passant per dessota mateix del llegendari Castell de Montsoriu, a Arbúcies. Aquí hi arribàrem a les 9'45, empenent tot seguit l'excursió a peu per un camí de ferradura que comença al cap d'amunt del poble. A la mitja hora escassa, ja es comencen a trobar castanyers; com més amunt s'és més corpulents i més vells, fins que a l'hora i mitja de caminar s'en troben ja de centenaris, que, per a abraçar son cos, fora necessari que's donessin les mans vuit o nou persones fent rodona. A les dugues hores, s'arriba ja a la *feixa llarga*, on hi viuen i hi creixen els maduixers, abundosos de fruita, la qual aprofitem per a apaibagar-nos la sed i refrescar-nos la boca. A les 12'15 arribem al Pla de l'Espinal, on els faigs, l'un toca a l'altre. Les Agudes, les tenim al davant; la frescor ens retorna i revifa; ens ajuntem en grup, i en Morell fa una *foto*; tirem a la travessa, fins a trobar una ermita d'on va el camí directament, i seguim amunt. A la 1'15 ja som a la font del Briansó, dessota mateix de Les Agudes.

Estem bon xic fatigats; fem les mans a l'aigua i havem de retirar-les de massa fredor que té. En Morell ens diu que anem un quart endarrerits; per tant, el cinc quarts que teníem destinats per a dinar, els hem de reduir a una hora, i, aprofitant l'ombra dels faigs, en un remolí les motxilles a terra; fem l'indispensable arròs, que'ns en llepem els dits. Vé després la carn rostida amb patates; fruita per postres i cafè amb rom del bó, que porta en Viura, demostrant que si bé quan es camina, se sua, quan és l'hora de la *minestra*, tampoc hi manca res, encara que siguem a dugues hores lluny de casa habitada.

En havent dinat, ha passat l'hora con-

vinguda... i a tornar-hi. Despertem a en Cervelló, que havia trencat el són, i tornem a empendre el camí amunt, agradable, corprenedor. Els faigs estàn apinyats, fent una verdadera porxada de verd. A les tres, per fi arribem al cim de Les Agudes. Dessota mateix, s'ovira Sant Marsal i una munió de pobles, grans i petits; uns, que semblen lluny; i altres, que sembla que's puguin tocar amb les mans o amb un salt presentar-s'hi; altres, que tot just s'oviren, de lluny que's veuen. A sota Matagalls, hi ha una espesa boira que ens priva de veure els pobles d'aquella bandada i ella mateixa ens fa l'efecte que s'enfila fins a tocar el cel.

...I comencem la devallada, baixant pel mont Llovà, que mira al Vallès.

L'espectacle és magnífic. Podem dir que vivim l'alta muntanya! Roques mig esberlades pels llamps; grossos arbres morts, que el temps ha brunyit, com si fossin fòssils; abets gegants, amb ses branques penjant. Passem pel Turó de l'Ho-

me, que és pelat i en sa falda s'hi cria una herba fina com molsa.

A les cinc, som ja al Coll de Santa Elena, començant tot seguit la verdadera devallada. A les 5'45, arribem a Fogàs de Montclús, qual església, de punxagut campanar, és daurada pels darrers raigs del sol. A les 6'30, som a Campins i ens arribem a veure a l'hostalera, coneguda nostra. A les set, cap a Sant Celoni, lloc on donem per acabada l'excursió.

...Carretera enllà, al lluny, s'ou un *manubri*... Passa, brunzent, un auto, que ens ompla de pols... Som ja a terra baixa!

J. CUCH

Delegat del «Club Muntanyenc» de Barcelona.

Begudes

El que a l'estiu se senti més sed que a l'hivern és un fet que sobrerament tots coneixem perquè ara jo m'escarni en demostrar-ho.

Contra aquesta necessitat mortificant de la nostra pobre naturalesa, s'han inventat uns ingredients casi bé sempre líquids, que s'en diuen begudes; i des de l'aristocràtic xampany fins al modestíssim glop d'aigua fresca, totes elles, mica més, mica menys, compleixen el comès per al qual varren ésser creades; però, com que més d'un miler de diverses begudes es coneixen en el món, és en veritat difícil arribar a saber quina d'elles millor i més depressa apaga la sed.

Així passà que a l'hora en que més us mortifica el desig de beure, dubteu en escollir el remei, no sabent cap a quina beguda decantar la vostra voluntat, i allargueu el sofriment i acabeu per demanar al cambrer, que amatent espera vostra demanda, un vas de «qualsevol cosa».

XIXU

MUNDIAL CINE ::

Programa per a avui

Reparició de la simpàtica cançonetista,

PEPITA IRIS

que cantarà escollits cuplets d'èxit

El Huérfano

Drama, de 2.000 metres

La estatua de carne

Drama de 2200 metres Edició Fert

Principals intèrpretes

Manzini : Collo : Casini : Manetti

ANILLOS Y PILLOS

Divertida cinta còmica

Roca & Baulenas Germans

EX OPERARIS DE LA FÀBRICA "ELIZALDE"

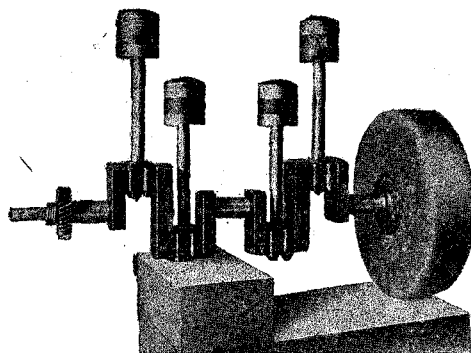
Sub agents del *Ford* amb stock de peces de recanvi

GARAGE

I TALLER DE REPARACIONS
en Autos, Camions, Motocicletes i Bicycletes

Treballs de gran precisió

Instal·lacions completes per a tota
classe d'indústries

**Benzina, Olis
Grasses i Gomes
Pupilatge per a cotxes**

Soldadures i tall autògen
Accessoris per a Automòbils
Motocicletes i Bicycletes

Exposició i venda: Doctor Robert, 15 - GRANOLLERS - Tallers: Josep Umbert, 23